

PODSUMOWANIE WARSZTATU Z ORGANIZACJAMI POZARZĄDOWYMI [1]		
Miejsce: Fundacja RC, Regionalne Centrum Informacji i Wspomagania Organizacji Pozarządowych		
Data: 04/10/13	Godzina: 09:00 - 14:00	Moderator: Piotr Wołkowiński
Liczba uczestników: 13	W tym: Kobiet: 10 Mężczyzn: 3	
PRZEBIEG SPOTKANIA		
ALTERNATYWNY SWOT OPRACOWANY PODCZAS SPOTKANIA		
SIŁY	MOŻLIWOŚCI (SZANSE)	
• Potencjał ludzki • Tradycja (tożsamość) • Infrastruktura • Otwartość/nowatorstwo • Wolność działania	• Środki zewnętrzne (rozwiązania trwałe) • Lepsze wykorzystanie środków • Ekonomizacja działań • Zwiększenie procesów konsultacyjnych • Współrealizacja (miasto-NGO) • Współdziałanie a nie konkurencja • „Odbiurokratyzowanie” procedur • Uzasadnianie wydatków mieszkańcom • Rozumienie potrzeby włączania mieszkańców oraz ich autentyczne uczestnictwo	
ASPIRACJE (DĄŻENIA)	WYNIKI (MIERZALNE)	
• Dokapitalizowanie NGO • Jakość = standard, a nie współzawodnictwo • Innowacyjność • Inwestycje • Kalkulacja kosztów zwrotu inwestycji społecznych • Skończyć z „Gdańskiem branżowym” • Efektywność realizacji zadań	• Stworzenie formularza pozwalającego na ewaluację NGO • Przeniesienie środków z administracji na NGO • 5% budżetu Miasta jako budżet partycypacyjny (obywatelski) • Decyzje dotyczące danego obszaru Miasta wypracowywane i podejmowane lokalnie • Oddzielenie niepełnosprawności od pomocy społecznej • Zapewnienie równych szans dostępu do środków publicznych	
INNE KOMENTARZE:		
- nie można rozmawiać o mieście jeśli się nie omówiło ogólnej wizji miasta - należy pracować od ogółu do szczegółu		
KWESTIE STRATEGICZNE		
PORUSZANE ZAGADNIENIA	SYNTEZA WYPOWIEDZI NGO	
WIZJA MIASTA GDAŃSKA		
1. Utożsamianie się z Gdańskiem	Każda grupa mieszkańców (naukowcy, przedsiębiorcy, nauczyciele, rodzice, młodzież) powinna móc powiedzieć „Miasto jest moje” (na poziomie zaspokojenia potrzeb, przebiegu procesów decyzyjnych, współtworzenia i współodpowiedzialności) - współudział mieszkańców w zarządzaniu miastem, to jeden z filarów strategii, - współuczestnictwo mieszkańców w realizacji działań, - miasto przyjazne aktywności społecznej, - Gdańsk stolicą organizacji pozarządowych, - miasto ludzi społecznie odpowiedzialnych za swoje miejsce (przestrzeń i ludzie), - miasto współkreowane przez wszystkich, - miasto o wielkim potencjale zaangażowania się każdego (np. „wirtualny sklep z wolną powierzchnią handlową do współpracy”).	
SEKTOR ORGANIZACJI POZARZĄDOWYCH		
1. Współtworzenie miasta z silnym i liczącym się sektorem NGO	Sektor NGO potencjalnym parterem do współtworzenia Miasta. Podniesienie rangi sektora musi nastąpić przez zmianę wizerunku organizacji pozarządowych jako podmiotów „otrzymujących” fundusze publiczne od Miasta, na „świadczących usługi publiczne/społeczne”, stanowiących mocnych partnerów Miasta w realizacji jego zadań własnych. Zmiana ta winna być dokonana m.in. poprzez: - wycenę wkładu finansowego NGO w realizację zadań Miasta,	

	- wycenę wartości merytorycznej, potencjału zatrudnieniowego, - wycenę wartości wolontariatu, - opis obszarów problemowych, które są przedmiotem oddziaływań organizacji i zakresów problemów, które są przez nie rozwiązywane, - opis obszarów działania ze wskazaniem tych w których wspierane jest Miasto.
2. Wzmocnienie sektora od wewnątrz i od zewnątrz	Ustalenie wspólnej strategii działania organizacji pozarządowych (w tym grupy największych NGO) w celu wzmocnienia roli sektora i , m.in. poprzez - pokazywanie potencjału sektora na tle potencjału Miasta - pracodawcy i pozyskujący dla Miasta środki zewnętrzne, - dywersyfikację źródeł finansowania, - rozwój przedsiębiorczości społecznej, ekonomii społecznej, - zwiększenie uznania dla NGO, które są pracodawcami i w gospodarce mają takie same obowiązki i przywileje jak przedsiębiorcy z sektora prywatnego, - budowa systemu reprezentacji NGO, zdolnego do współplanowania rozwoju miasta, poprzez branżowe zespoły dialogu obywatelskiego, - promowanie interdyscyplinarności w sektorze NGO, poprzez wypracowywanie wspólnych, przekrojowych rozwiązań w dziedzinach związanych z sektorem, m.in. ekonomizacji organizacji pozarządowych, - budowanie relacji trzeciego sektora, sektora prywatnego i publicznego opartych relacjach zasadę "win-win" i na wzajemnym zaufaniu, - podkreślenie roli biznesu w działaniach społecznych (społeczna odpowiedzialność biznesu) poprzez zaproponowanie sektorowi prywatnemu współdziałania w najważniejszych domenach życia społecznego.
AKTYWNOŚĆ SPOŁECZNA	
1. Formy aktywności społecznej	Aktywność społeczna może być mniej lub bardziej sformalizowana: - nieformalna: pomoc sąsiedzka, współpraca sąsiedzka, grupy oddolnych inicjatyw, grupy w Internecie, grupy dialogu społecznego lub pracy nad miastem/dzielnica, - bardziej sformalizowana: kluby seniora, lokalne kluby wolontariatu, domy sąsiedzkie, - formalna: NGO, PES (III sektor), rady dzielnic, domy kultury, teatry, szkoły, instytucje zdrowia, system wyborczy. Sposoby wspierania aktywności społecznej muszą być także kierowane na odnawianie się energii społecznej, gdyż wraz z upływem czasu działania formalizują się i przez to być może oddalają się od ludzi.
2. Centra aktywności społecznej	Centra aktywności formalnej/nieformalnej, umożliwiające wspólne funkcjonowanie usytuowane w bliskich ludziom miejscach, i pełniące takie funkcje jak: - rada dzielnicy, dom sąsiedzki, grupy mieszkańców, dom kultury, klub seniora, szkoła itp., - mogący także być punktem informacji obywatelskiej, miejscem wsparcia dla inicjatyw mieszkańców, lokalnym klubem wolontariatu, oraz miejscem gdzie jest dostępne bardziej specjalistyczne doradztwo, - struktura elastyczna, wytworzona z lokalną społecznością i zależna od lokalnej tożsamości, ale działająca w sieci miejskiej, którą tworzy poprzez edukację obywatelską. Wiele działalności wymaga partnerskiej kooperacji. Silny rozwój centrów aktywności społecznej, poprzez ustanowienie standardów funkcjonowania (wspólne mianowniki), zapewni jakość stymulowania inicjatyw, działań i aktywności. Sieć tych centrów opierać się będzie na specjalistycznych agendach (przedsiębiorczość, wolontariat, seniorzy, ekonomia społeczna), których liczba w mieście powinna być niewielka. Natomiast samych centrów powinno być bardzo dużo, gdyż są to miejsca aktywności lokalnej i oddolnej.
3. Podział obszarowy	Podział administracyjny Miasta nie odpowiada tożsamościom lokalnym. Potrzeba analizy i znalezienia sposobu na utrzymanie dzielnic, ale również umożliwienie działania mniejszym, często ugruntowanym historycznie częściom miasta w sposób samodzielny
WOLONTARIAT	
1. Wolontariat, a aktywność społeczna	Nieformalna aktywność obywatelska jest pojęciem o wiele szerszym niż wolontariat. Wolontariat to wyłącznie aktywność na rzecz organizacji pozarządowych i instytucji publicznych.
2. Wolontariat jako siła napędowa obywatelskości, twórczości, odpowiedzialności i	Organizacja wolontariatu stanowi podstawę do budowy zaplecza dla ekonomii społecznej, organizacji pozarządowych, małych i średnich przedsiębiorstw oraz innych inicjatyw:

przedsiębiorczości	- obejmuje coraz większą liczbę gdańszczan o ile jest zorganizowany i wspierany, - rozwój wolontariatu w perspektywie 2030 r. musi następować zarówno poprzez rozwój różnych jego form jak i w skali ilościowej, - wolontariusze przyszłości mogą pracować w obszarach, które dzisiaj nie są zidentyfikowane, ale należy stale myśleć o poszerzaniu i odnawianiu tych grup.
STABILNOŚĆ FINANSOWA ORAZ EFEKTYWNOŚĆ DZIAŁAŃ NGO	
1. Relacja z Jednostkami Samorządu Terytorialnego (JST) i sektorem prywatnym	- współpraca finansowa NGO z samorządem oraz z przedsiębiorcami i mieszkańcami w zakresie społecznej odpowiedzialności, - współpraca NGO-samorząd przy realizacji działań - czyli odejście od pojęcia kontroli i rozwój zasad współdziałania, uznając kompetencje zaangażowanych osób i podmiotów, - doprowadzenie do rozliczania projektów w formie ryczałtów/osiąganych rezultatów/efektów, - podpisywanie długotrwałych umów (projekty i wynajem nieruchomości), umożliwiających podmiotom pracę nad jakością usług i rozwojem i pracowników, - rozdzielanie zadań obowiązkowych i innowacyjnych (stałość środków na zadania obowiązkowe - odrębne zasady podziału środków na zadania rozwojowe), - zwiększenie liczby zlecanych zadań publicznych.
2. Ekonomizacja organizacji pozarządowych	- NGO oferują partnerom (miastu i sektorowi prywatnemu) produkty i usługi, które są potrzebne na rynku, - gospodarne prowadzenie finansów przez NGO, - wyspecjalizowanie licznych NGO w różnych domenach, działających w sposób uzupełniający się, - stabilność finansowa NGO zapewniona poprzez długoterminowe umowy co do nieruchomości i powstanie rezerw kapitałowych, - nowe instrumenty finansowe dla NGO (fundusze pożyczkowe, gwarancje samorządowe, dostępność sektora bankowego) wzmacniające sektor.
3. Innowacja społeczna	- wspólnie wypracowany Gdański model zlecania i rozliczania projektów innowacyjnych, - projekty innowacyjne powstają i są realizowane w szerokim partnerstwie (biznes, NGO, samorząd, społeczności lokalne, uczelnie), - otwartość partnerów projektowych, - działa inicjatywa lokalna (obywatelska/społeczna), opierająca się na centrach innowacji społecznej w dzielnicach, - zaangażowanie sektora przedsiębiorstw oraz uczelni w działania innowacyjne NGO (interdyscyplinarność zespołów projektowych już na etapie diagnozy, określania rezultatów, zasobów, doświadczeń aby wzmocnić rezultaty).
GDAŃSKA EDUKACJA	
1. Edukacja narzędziem bliskim potrzebom społeczeństwa - 'edukacja w służbie społecznej'	- system edukacji kształci GDAŃSZCZAN o wysokich kompetencjach w dziedzinie twórczej obywatelskości, - programy szkół otwierają je na środowiska lokalne, - zindywidualizowany, gdański sposób na kształcenie nauczycieli, - wysoka samoświadomość nauczycieli i wychowawców w dziedzinie osiągania celów/mierzenia efektów swojej pracy, - proces edukacji jest dostosowany do potrzeb rynku (szczególnie na poziomie studiów), - uzyskiwanie praktycznych umiejętności przed ukończeniem edukacji, - zmiana mentalności co do oceny wyników szkolnictwa, - wykorzystanie środków RPO na potrzeby społeczności lokalnej w Gdańsku, - zwiększenie wpływu edukacji nieformalnej na młode osoby.
WNIOSKI PODSUMOWUJĄCE MODERATORA	
Synteza ekspercka: Sektor organizacji pozarządowych zarządza bardzo poważnymi środkami zdobywanymi w znacznej części spoza Miasta. Usiłuje on wzmocnić swoją rolę partnerską, stając się oferentem usług i produktów. Chce być poważnym partnerem w pracach nad rozwojem Gdańska, na którym mu bardzo zależy. Jest to osiągalne poprzez podstawową zmianę w edukacji (wysokie poczucie obywatelskości u młodego gdańszczanina), bliski alians z sektorem prywatnym, który rozumie priorytety społeczne działań NGO i je wspiera, oraz rozwój małych centrów innowacji społecznej w dzielnicach, gdzie prace nad „naszym miastem” stanowiłyby urzeczywistnienie aktywności społecznej ogólnej, a w szczególności wolontariatu. Źródła dofinansowania ze środków miejskich, powinny zostać rozdzielone. Stałe obligatoryjne misje miasta tworzyłyby oddzielny system od potrzeb innowacyjnych. Niepełnosprawność zostałaaby potraktowana w całkowicie inny sposób, nie stanowiąc jako takiego problemu społecznego.	

